УДК: 342.95

DOI: <https://doi.org/10.32366/2523-4269-2021-75-2-45-51>

Цуркан Олексій Петрович,
кандидат юридичних наук
(Донецький державний університет
внутрішніх справ, м. Кривий Ріг)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0273-1902>

«ДОБІР» ЧИ «ВІДБІР» НА ПОСАДУ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО: ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ

Статтю присвячено дослідженню понять «добір» та «відбір», що використовуються на законодавчому рівні та під час наукових досліджень. Визначено особливості етимологічного походження та проведено розмежування термінів «добір» та «відбір». Надано пропозиції щодо внесення змін до нормативно-правових актів з метою усунення прогалин у трактуванні понять.

Ключові слова: добір; відбір; державна служба; поліція; конкурс; кадри.

Постановка проблеми. Одним із найважливіших прийомів юридичної техніки є юридична термінологія, яка передбачає застосування системи юридичних термінів у законодавстві. У юридичній літературі зазначається, що треба домогтися однозначності кожного терміна в законодавстві, прагнучи до мінімальної кількості термінів, але не доводячи, звісно, справу до втрати тих нюансів, що необхідні для практики державного управління. Термінологія повинна бути, за можливістю, стандартизована [1, с. 6]. Термінологічні неточності призводять до колізії норм, помилкових рішень у правозастосовній практиці [2, с. 93]. Після зміни законодавства, що визначає організаційно-правові засади служби в поліції, у Законі України «Про Національну поліцію» з'явилися такі нові терміни, як «добір» та «відбір» осіб на службу в поліції, використання яких, на нашу думку, потребує уточнення для чіткості, зрозумілості та однозначності їх використання, що й обумовило здійснення наукового дослідження.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання «добору» та «відбору» на посади державних службовців, у тому числі в правоохоронній сфері, були предметом дослідження таких українських учених: О. М. Бандурки, В. І. Бондара, Х. З. Босак, К. Г. Гарбузюка, Н. Т. Гончарук, М. М. Дивака, О. П. Єфремової, М. А. Комзюка, А. М. Ключка, Н. П. Матюхіної, О. В. Негодченка, С. В. Сьоміна, І. Г. Сурай, В. Д. Поливанюка, В. В. Посметного, В. М. Плішкіна, О. С. Юніна та інших, однак розмежування зазначених термінів натеper усе ще залишається актуальним.

Формування цілей статті (постановка завдання). Для вирішення питання термінологічної уніфікації пропонується здійснити порівняльну характеристику понять «добір» та «відбір», чітко розмежувати визначення та особливості використання в чинному законодавстві.

Виклад основного матеріалу. Службова діяльність поліцейських, які є особами, що обіймають посади державних службовців, безумовно, неподільно пов'язана з нормативно-правовими актами, що регламентують суспільні відносини в цій сфері. Саме тому на початку нами розглянуто деякі особливості проведення добору до лав поліції.

Так, Законом України «Про державну службу» визначено, що конкурс на зайняття посади державної служби особами, здатними професійно виконувати посадові обов'язки,

проводиться з метою «добору» (п. 1 ст. 22) [3]. Це ж саме значення зустрічаємо в п. 1 Загальних питань Порядку проведення конкурсу на зайняття посад державної служби, затверджених Постановою КМУ від 25 березня 2016 року № 246 [4].

Однак у Законі України «Про Національну поліцію» використання понять «добір» і «відбір» здійснюється одночасно, що, можливо, і не впливає на якість проведення конкурсу, але вносить деякі непорозуміння щодо їх застосування.

Насамперед необхідно розмежувати визначення зазначених понять, що використовуються законодавцем в розділі VI «Добір на посаду поліцейського», адже конкурс на посаду поліцейського проводиться відповідною комісією з метою «добору» (ст. 52), а одним із повноважень поліцейської комісії, що утворюється для забезпечення прозорого «добору» (ч. 1 ст. 51), є «проведення відбору» (ч. 4 ст. 51). У тому ж розділі йдеться про те, що під час засідання поліцейської комісії її члени проводять «відбір» кандидатів (ч. 5 ст. 55), які проходять у встановленому порядку конкурсний «відбір» (ч. 3 ст. 55). І знову, але тепер в розділі VII «Загальні засади проходження служби в поліції», зустрічаємо порядок «добору», направлення та зарахування на навчання до вищих навчальних закладів із специфічними умовами навчання (нині – до закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання. – *Прим. авт.*), які здійснюють підготовку поліцейських (ч. 6 ст. 74) [5].

Проведений системний аналіз свідчить, що за логікою викладення норм права в одних випадках термін «добір» включає в себе процедуру відбору та проведення конкурсу, а іноді використовується як синонім зазначених понять. Проте навіть узявши до уваги той факт, що поняття «добір», «конкурс» та «відбір» співвідносяться як видове і родове, вони все ж таки є різними за ознаками й не можуть бути тотожними, що, у свою чергу, суперечить їх тлумаченню.

Зазначимо, що термінологічна невизначеність суперечить рішенням Конституційного Суду України від 22 вересня 2015 року, у якому, зваживши на конституційні принципи рівності і справедливості, прописана вимога щодо визначеності, ясності і недвозначності правової норми, оскільки за іншої умови не можна забезпечити її однакове застосування, уникнути необмеженості трактування у правозастосовній практиці, що неминуче призведе до свавілля [6].

Така термінологічна підміна понять, на нашу думку, обумовлена запозиченням англійської термінології у сферу національної законотворчої практики, адже слово «selection» має однаковий переклад українською: «добір» та «відбір».

Саме тому для уточнення потенційних розбіжностей та з метою розглянути етимологію слів «добір» і «відбір» та їхні дефініції звернулися до тлумачних словників.

Поняття «добір» [7, с. 320; 8; 9] є похідним від дії за значенням «добирати», яка, у свою чергу, передбачає таке тлумачення:

- 1) закінчувати брати, збирати; брати додатково до взятого, доповнювати;
- 2) вибираючи, знаходити найбільш відповідне:
 - вибирати і komponувати за певним принципом, естетичними вимогами;
 - вишукувати все необхідне для якої-небудь мети [7, с. 318; 8; 9].

Водночас термін «відбір», який використовується у законодавстві, має російськомовне походження.

Словник української мови розкриває поняття «відбір» як похідне від «відбирати»:

- 1) віднімати, забирати щось насильно:
 - позбавляти права володіти чим-небудь, мати що-небудь;
 - брати в когось те, що належить віддачі;
 - брати що-небудь назад, забирати своє;
- 2) позбавляти когось яких-небудь якостей, властивостей, почуттів і т. ін.;
- 3) змушувати, заставляти витрачати час, енергію і т. ін.;
- 4) брати, вибирати, виділяючи із загальної маси за певною ознакою [8; 10, с. 557].

Як бачимо, поняття «відбір» має негативне стилістичне значення і позначає процес, коли відібрані речі, якості, властивості не повертаються їх «власникам».

Як зазначає К. Г. Гарбузюк, відмінність понять «відбір» та «добір» пояснюється антонімією префіксальних морфем «від-» та «до-», яка зумовлена в основному й переважно семантикою коренів. Спільним між лексемами «відбір» та «добір» є лише словозміна кореня від дієслова «брати». «У такому разі, з огляду на антонімію префіксів у словотворенні іменників чи дієслів, використання префікса «від-» може означати виділення завдяки зменшенню чогось існуючого, а «до-» – додавання чогось існуючого завдяки збільшенню із заміщенням відсутнього. Тобто слова набувають протилежних значень як зменшення-збільшення чи ділення-множення» [11, с. 63–64].

На жаль, у науковій літературі обидва поняття використовуються як синоніми. Автори численної кількості розвідок намагалися висвітлити своє бачення щодо роз'яснення використання зазначених понять, а отже в наукових дослідженнях сформовано різні підходи до їх розуміння саме в процесі комплектування кадрового апарату.

Розкриваючи процес «добору та відбору» кадрів на державну службу через принципи, що надають йому системного характеру, С. В. Сьомін розуміє його як процедуру диференціації людей за ступенем їхньої відповідності певному виду діяльності та прийняття рішення про придатність / непридатність кандидатів [12, с. 2].

Так, наприклад, І. Г. Сурай вважає «відбір» складовим елементом системи «добору» кадрів. Ураховуючи той факт, що «добір» кадрів (у широкому розумінні) є процесом пошуку, відбору й прийняття працівників на вакантні або такі, що стануть вакантними, посади. «Добір» кадрів може проводитися на внутрішньому чи зовнішньому ринку праці, або на обох одночасно, періодично чи безперервно. На відміну від «добору», «відбір» кадрів полягає у визначенні конкретних персоналій з бази даних для висунення їм пропозицій щодо встановлення трудових та/або державно-службових відносин [13, с. 122–123].

При цьому авторка, посилаючись на М. Армстронга, зазначає, що процедура «добору» кадрів включає три стадії:

- 1) визначення вимог – підготовка посадових інструкцій і переліків вимог до кандидатів; ухвалення рішення про умови зайнятості;
- 2) залучення кандидатів – огляд та оцінка внутрішніх і зовнішніх джерел залучення кандидатів, розміщення оголошень про набір, звернення до агентств і консультантів;
- 3) відбір кандидатів – ретельний аналіз анкет, проведення співбесід, тестування, оцінка кандидатів, робота центру оцінювання, пропозиція щодо найму, отримання рекомендацій; підготовка трудового договору [14, с. 50].

Відбір, за твердженням В. І. Бондара, дозволяє не просто «набрати» кадри на службу до правоохоронних органів, а саме відібрати кращих із кращих, що, у свою чергу, дає змогу забезпечити ефективне виконання ними своїх завдань та функцій [15, с. 65].

До системи «добору» кадрів державної служби України І. Г. Сурай відносить: визначення вимог для претендентів на конкретні вакантні посади державної служби; огляд та оцінку внутрішніх і зовнішніх джерел залучення кандидатів, розміщення оголошень про набір; конкурсний відбір; прийняття на посади поза конкурсом (за іншою процедурою, передбаченою чинним законодавством: система переведення; призначення на посаду; система обрання; за контрактом); формування кадрового резерву; стажування; оцінку кадрів [13, с. 122–123].

Підтримуючи необхідність розмежування понять «добір» та «відбір», К. Г. Гарбузюк зазначає, що вживання понять «добір» та «відбір» як тотожних або нетотожних у використаних словосполученнях, викладених в Законі України «Про Національну поліцію», поєднують в собі «відбір», «конкурс» та «атестацію», а іноді навіть є синонімами терміна «конкурс». Саме тому автор висловлює думку щодо необхідності звернення до законодавчої практики застосування терміна «відбір» [11, с. 65–68]. Однак, враховуючи семантику вживання зазначеної термінології, не погоджуємося з позицією науковця і наголошуємо на факті застосування цих понять у різних значеннях, а тому наполягаємо на необхідності використання поняття «добір».

На відміну від позиції К. Г. Гарбузюка, А. М. Ключко стверджує, що поняття «добір» і «відбір» є синонімами, посилаючись на словник синонімів, та наголошує, що поділ цих слів неможливий [16, с. 184].

Н. Т. Гончарук, І. Г. Сурай зауважують, що у широкому розумінні «добір кадрів» – це процес пошуку, «відбору» та прийняття працівників на вакантні або такі, що стануть вакантними, посади. Кінцева мета цього процесу полягає в тому, щоб з мінімальними витратами найняти певну кількість працівників відповідної якості для задоволення потреб організації (установи) у кадрах [17, с. 159].

Таким чином, здійснення аналізу законодавчих та наукових джерел дає можливість стверджувати про наявність одночасного вживання понять «добір» та «відбір». Ураховуючи антонімію префіксальних морфем «до-» та «від-» і той факт, що поняття «добір» і «відбір» не можуть бути визначені як синоніми, а також стали позицію Конституційного Суду України, наголошуємо на необхідності обов'язкового використання поняття «добір».

Висновки. На підставі викладеного вище повністю погоджуємося із беззаперечним застосуванням європейського (за своїм змістом) підходу до проведення саме «добору» на службу в Національну поліцію України. Проведений аналіз наукових праць дав змогу акцентувати увагу на тому, що поняття «відбір» повинно розглядатися виключно як складова процесу добору на посаду поліцейського. Поняття «добір» має більш змістовне й узагальнене значення, що вказує на необхідність саме його використання в законодавстві. З огляду на це цілком логічним вважаємо необхідність застосування більш змістовного поняття «добір» як під час наукових досліджень, так і в законотворчій практиці, а також пропонуємо внести зміни до Закону України «Про Національну поліцію» шляхом подальшого вилучення поняття «відбір» та заміною останнього на поняття «добір».

Список використаних джерел

1. Лазарев Б. М. Компетенция органов управления. М. : Юрид. лит., 1972. 280 с.
2. Морозова Л. А. Юридическая техника: обзор материалов научно-методического семинара. *Государство и право*. 2000. № 12. С. 85–98.
3. Про державну службу : Закон України від 10.12.2015 р. № 889-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 4. Ст. 60.
4. Про порядок проведення конкурсу на зайняття посад державної служби : Розпорядження КМУ України від 25 березня 2016 р. № 246. *Офіційний вісник України*. 2016. № 28. Ст. 1116.
5. Про Національну поліцію : Закон України від 02 липня 2015 року № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.
6. Рішення КСУ від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005 у справі № 1-17/2005 за конституційним поданням 51 народного депутата України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 92. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v005p710-05#Text> (дата звернення: 21.03.2021).
7. Словник української мови : в 11 т. / ред. кол.: І. К. Білодід (голова) та ін.; АН Української РСР, Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні. Київ : Наук. думка, 1970–1980. Т. 2 : Г–Ж / ред. тому: П. П. Доценко, Л. А. Юрчук. 1971. 550 с.
8. Словник української мови. Академічний тлумачний словник (1970–1980). URL: <http://sum.in.ua/s/dobir> (дата звернення: 18.03.2021).
9. Словник UA. Портал української мови та культури. URL: <https://slovnyk.ua/index.php?swrd=%D0%B4%D0%BE%D0%B1%D1%96%D1%80#:~:text=%5E%20%D0%9F%D1%80%D0%B8%D1%80%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D0%B8%D0%B9%20%D0%B4%D0%BE%D0%B1,%D0%BD%D0%B0%20%D0%BE%D1%81%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D1%96%20%D1%81%D0%BF%D0%B0%D0%B4%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96%20%D1%96%20%D0%BC%D1%96%D0%BD%D0%BB%D0%B8%D0%B2%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96> (дата звернення: 18.03.2021).

10. Словник української мови : в 11 т. / ред. кол.: І. К. Білодід (голова) та ін.; АН Української РСР, Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні; Київ : Наук. думка. 1970–1980. Т. 1: А–В / ред. тому: П. Й. Горещкий та ін. 1970. 799 с.
11. Гарбузюк К. Г. Адміністративно-правове забезпечення відбору кандидатів на службу в Національну поліцію : дис. ... канд. юрид. наук. Львів, 2016. 266 с.
12. Сьомін С. В., Стрілець М. І. Система управління якістю в органах державної влади : рекрутингова кадрова робота (на прикладі Французької Республіки). *Державне управління: теорія та практика* : електрон. наук. фах. вид. 2008. № 2. С. 1–9.
13. Сурай І. Г. Добір кадрів. Енциклопедія державного управління : у 8 т. / наук.-ред. колегія : Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін.; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. К. : НАДУ, 2011. Т. 6 : Державна служба / наук. ред. колегія: С. М. Серьогін (співголова), В. М. Сороко (співголова) та ін. 2011. С. 122–123.
14. Сурай І. Г. Добір і відбір кадрів як механізм формування й розвитку еліти в державному управлінні. *Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України* / за заг. ред. Ю. В. Ковбасюка. К. : НАДУ, 2012. Вип. 2. С. 47–53.
15. Бондар В. І. До проблеми кадрового відбору на службу до правоохоронних органів. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2018. Випуск 2 (23). Том 2. С. 65–68.
16. Ключко А. М. Кадрове забезпечення органів внутрішніх справ України: адміністративно-правові засади організації та функціонування : дис. ... доктора юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2012. 481 с.
17. Гончарук Н. Т., Сурай І. Г. Добір як кадрова технологія формування управлінської еліти: досвід Франції. *Актуальні проблеми європейської та євроатлантичної інтеграції України* : матеріали 8-ї регіон. наук.-практ. конф. (м. Дніпропетровськ, 19 трав. 2011 р.) / за заг. ред. Л. Л. Прокопенка. Дніпропетровськ : ДРІДУ НАДУ. 2011. С. 159–161.

References

1. Lazarev, B. M. (1972). Kompetentsiya orhanov upravleniya [Competence of the authorities]. M. : Yuryd. lyt. 280 s. [in Russian].
2. Morozova, L. A. (2000). Yurydycheskaia tekhnika : obzor materialov nauchno-metodycheskoho semynara [Legal appliances: Review of the materials of the scientific and methodological seminar]. *Hosudarstvo y pravo*. № 12. S. 85–98 [in Russian].
3. Pro derzhavnu sluzhbu : Zakon Ukrainy vid 10.12.2015 r. № 889-VIII [About the service : Law of Ukraine vid 10.12.2015 r. № 889-VIII]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2016. № 4. St. 60 [in Ukrainian].
4. Pro poriadok provedennia konkursu na zainiattia posad derzhavnoi sluzhby : Rozporiadzhennia KМУ Ukrainy vid 25 bereznia 2016 r. № 246 [On the procedure for conducting a competition for the position of civil service : the Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated March 25, 2016 № 246]. *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*. 2016. № 28. St. 1116 [in Ukrainian].
5. Pro Natsionalnu politsiu : Zakon Ukrainy vid 02 lypnia 2015 roku № 580-VIII [About the National Police : Law of Ukraine of July 02, 2015 No. 580-VIII]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2015. № 40-41. 1970 s. [in Ukrainian].
6. Rishennia KSU vid 22 veresnia 2005 roku № 5-rp/2005 u spravi № 1-17/2005 za konstytutsiinym podanniam 51 narodnoho deputata Ukrainy shchodo vidpovidnosti Konstytutsii Ukrainy (konstytutsiinosti) polozhen statti 92 [The decision of the CCU of September 22, 2005 № 5-RP / 2005 in the case № 1-17/2005 under the constitutional representation of the 51 People's Deputy of Ukraine regarding compliance with the Constitution of Ukraine (constitutionality) of the provisions of Article 92]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v005p710-05#Text> (data zvernennia: 21.03.2021) [in Ukrainian].
7. Slovyk ukrainskoi movy : v 11 t. [Ukrainian Dictionary : in 11 volumes] / red. kol.: I. K. Bilodid (holova) ta in.; AN Ukrainskoi RSR, In-t movoznav. im. O. O. Potebni. Kyiv : Nauk.

dumka. 1970–1980. T. 2 : H–Zh / red. tomu: P. P. Dotsenko, L. A. Yurchuk. 1971. 550 s. [in Ukrainian].

8. Slovnyk ukrainskoi movy. Akademichnyi tlumachnyi slovnyk (1970–1980) [Dictionary of the Ukrainian language. Academic Bloc (1970–1980)]. URL: <http://sum.in.ua/s/dobir> (data zvernennia: 18.03.2021) [in Ukrainian].

9. Slovnyk UA. Portal ukrainskoi movy ta kultury [Dictionary UA. The portal of the Ukrainian language and culture]. URL: <https://slovnyk.ua/index.php?swrd=%D0%B4%D0%BE%D0%B1%D1%96%D1%80#:~:text=%5E%20%D0%9F%D1%80%D0%B8%D1%80%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D0%B8%D0%B9%20%D0%B4%D0%BE%D0%B1,%D0%BD%D0%B0%20%D0%BE%D1%81%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D1%96%20%D1%81%D0%BF%D0%B0%D0%B4%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96%20%D1%96%20%D0%BC%D1%96%D0%BD%D0%BB%D0%B8%D0%B2%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96> (data zvernennia: 18.03.2021) [in Ukrainian].

10. Slovnyk ukrainskoi movy : v 11 t. [Ukrainian Dictionary : in 11 volumes] / red. kol.: I. K. Bilodid (holova) ta in.; AN Ukrainskoi RSR, In-t movoznav. im. O. O. Potebni. Kyiv : Nauk. dumka. 1970–1980. T. 1 : A–V / red. tomu: P. I. Horetskyi ta in. 1970. 799 s. [in Ukrainian].

11. Harbuziuk, K. H. (2016). Administratyvno-pravove zabezpechennia vidboru kandydativ na sluzhbu v Natsionalnu politsiiu [Administrative and legal support for the selection of candidates for service to the national police] : dys. ... kand. yuryd. nauk. Lviv. 266 s. [in Ukrainian].

12. Somin, S. V., Strilets, M. I. (2008). Systema upravlinnia yakistiu v orhanakh derzhavnoi vlady: rekrutynhova kadrova robota (na prykladi Frantsuzkoi Respubliky) [Quality management system in public authorities: Recruiting personnel work (on the example of the French Republic)]. *Derzhavne upravlinnia: teoriia ta praktyka* : elektron. nauk. fakh. vyd. № 2. S. 1–9 [in Ukrainian].

13. Surai, I. H. (2011). Dobir kadriv. Entsyklopediia derzhavnoho upravlinnia : u 8 t. [Selection of frames. Encyclopedia of Public Administration: 8 volumes]. Nats. akad. derzh. upr. pry Prezydentovi Ukrainy; nauk.-ped. kolehiia: Yu. V. Kovbasiuk (holova) ta in. K. : NADU. 2011. T. 6 : Derzhavna sluzhba. nauk. red. kolehiia : S. M. Serohin (spivholova), V. M. Soroko (spivholova) ta in. S. 122–123 [in Ukrainian].

14. Surai, I. H. (2012). Dobir i vidbir kadriv yak mekhanizm formuvannia y rozvytku elity v derzhavnomu upravlinni [Selection and selection of frames as a mechanism for the formation and development of the elite in public administration]. *Zbirnyk naukovykh prats Natsionalnoi akademii derzhavnoho upravlinnia pry Prezydentovi Ukrainy* / za zah. red. Yu. V. Kovbasiuka. K. : NADU. Vyp. 2. S. 47–53 [in Ukrainian].

15. Bondar, V. I. (2018). Do problemy kadrovoho vidboru na sluzhbu do pravookhoronnykh orhaniv [To the problem of personnel selection for law enforcement]. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk*. Vypusk 2 (23). Tom 2. S. 65–68 [in Ukrainian].

16. Klochko, A. M. (2012). Kadrove zabezpechennia orhaniv vnutrishnikh sprav Ukrainy: administratyvno-pravovi zasady orhanizatsii ta funktsionuvannia [Personnel provision of bodies of internal affairs of Ukraine: administrative and legal principles of organization and functioning] : dys. ... doktora yuryd. nauk : 12.00.07. Kharkiv. 481 s. [in Ukrainian].

17. Honcharuk, N. T. (2011). Dobir yak kadrova tekhnolohiia formuvannia upravlinskoi elity: dosvid Frantsii [Selection as a personnel technology of forming a management elite: the experience of France]. *Aktualni problemy yevropeiskoi ta yevroatlantychnoi intehtatsii Ukrainy* : materialy 8-yi rehion. nauk.-prakt. konf. (Dnipropetrovsk, 19 trav. 2011 r.) / za zah. red. L. L. Prokopenka. Dnipropetrovsk : DRIDU NADU. S. 159–161 [in Ukrainian].

Tsurkan Oleksiy,

PhD in Law

(Donetsk State University of Internal Affairs, Kryvyi Rih)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0273-1902>

SELECTION FOR POLICE OFFICERS DUTY: THE QUESTION OF THE DEFINITIONS

The level of trust of police service depends on objectively transparent and unprejudiced requirements. That's why we agree with necessity of using of the European approach in conducting «selection» for the duty in the National Police of Ukraine. It is because the main aim of creating a fundamentally new structure of the modern police of Ukraine starts directly with the selection for the service and be in accordance with European terms. The one of the most approaches of translation of legal terminology is the using of a system of law terms. There is mention in the jurisprudence that very necessary to achieve unambiguity of each term in the law texts and legislation. It is striving for the minimum required number of terms, but with the losing of those nuances that are necessary for public administration practice. The article focuses on the differences of the translation definitions of word «selection» that used in Ukrainian law texts and researches. Some researchers revealing the process of «selection» of personnel through the principles of systemic character as a procedure of differentiation staff according to their compliance with a certain type of activity and making the decision on the suitability or unsuitability of candidates. The author determinate etymological origin of the concepts «selection» in Ukrainian and differentiate the using of their translation. The research papers make a suggestion to putting forward changes in legal acts with the propose of remove the inaccuracy in the interpretation concepts. The system of «selection» of the staff of the civil service of Ukraine includes: defining the requirements for applicants for specific vacancy positions of the civil service; review and evaluation of internal and external sources of attraction of candidates, placement of ads on a set; competitive selection; acceptance for positions outside the competition (according to another procedure provided by the current legislation: the transfer system; appointment to the post; selection system; by contract); formation of personnel reserve; internship; assessment of frames. The notion of «selection» has a more meaningful and widespread value, indicating the need for its use in the legislation.

Key words: selection; state service; contest; police; staff.

Надіслано до редколегії 13.04.2021
Рекомендовано до публікації 20.04.2021